إلى آخَرِنا

English – Français – Espagne – deutsche – Türk – Hebrew – عربي

إلى آخَرِنا

قارَب شاعرنا الخالد محمود درويش، بعبقريّته الأدبيّة، العلاقة بين المحتلّ الإسرائيلي والسكّان الأصليّين الفلسطينيّين بقوله: "يعشق وجهَ قاتله القتيلُ"؛ بمبالغة شعريّة كشفت المسكوت عنه؛ فلا بدّ لنا من الإقرار بأنّ علاقة خاصّة نشأت بين الفلسطينيّين وبين المحتلّين. فامتداد زمن الاحتلال فعل فعله رغماً عن إرادة الناس، وجعل كلّاً من المحتلّ والخاضِع للاحتلال يعرِّف نفسه في كثير من الأحيان بالآخر. وكثيراً ما يدّعي المحتلّون، بعد شربهم من مائنا، وأكلهم من خير أرضنا، واسمرارهم بشمسنا، أنهم نحن. ومن طبيعة الاجتماع أن يتسرّب لثقافة الضحيّة شيءٌ من خطاب مغتصبها العنصريّ.

إنّها علاقة من نوعٍ فريد، وفي طبيعتها ما يبرّر اعتقادنا بأنّ الإسرائيليّ يأمل أن ينتهي الفلسطينيّون حتّى يحلّ محلهم، ناسباً لنفسه تراثهم، ومطلِقاً على نفسه اسمهم. نعم نحن نعتقد أنّكم تأملون واعين أو غير واعين، أن تصبحوا نحن. نحن أحفاد الكنعانيّين، والعرب، والقادمين من الشواطئ الأخرى لبحرنا، والباقين من أتراك، وكرد، وأمازيغ، وأفارقة، وغيرهم ممّن هاجروا إلينا وصاروا منّا.

ولكن ما الذي يمنعكم أن تصيروا معنا، كما صرنا؟

يمكنكم أن تجيبونا، وإلى ذلك الحين سنحكي لكم السبب برأينا: السبب هو الصهيونيّة (علمانيّة كانت أو دينيّة)، فهي التي رفضت أطروحات يهود وفلسطينيّين عشيّة عام ١٩٤٨ بإقامة دولة فلسطين الديمقراطيّة العلمانيّة لجميع سكّانها، مستغلّة خوفكم الناتج من جرائم كثيرة بحقّكم، أفظعها جرائم النازيّة، ما منع مصيراً مختلفاً لنا معا، وباسم هذا الخوف تمّ تبرير جرائم فظيعة ارتكبتها عصابات الصهيونيّة، ودولتها، بحقّنا (من احتلال، وعنصريّة، واقتلاع من أرضنا...) وبحقّ سكان المنطقة.

إنّ الصهيونيّة، ومنذ قرن من الزمن، هي المسؤولة الأولى عن استعصاء الحلّ ما بيننا وبينكم، إنّها المسؤولة الأولى عن غياب ما نحلم بأن يجمعنا معاً من قيم العدالة، والديمقراطيّة، والمساواة، وكلّ ما نتمناه للبشريّة، ومنها نحن وأنتم، من خير.

إن الصهيونيّة هي ما يفرض استحالة العيش المشترك ما بيننا على أسس المساواة والعدالة. وهي تنتج العنف، متبادلة الأدوار مع قوى متطرّفة إقليمية تشاركها رغبتها بالهيمنة على المنطقة، فيستثمرون في العنف بدمنا جميعاً، ويتشاركون العداء لقوى السلام والديمقراطيّة والمساواة والعدل .

والحلّ، إن تساءلتم، هو في الانتهاء من مشروع الاستئثار، والقهر، في هذه الأرض العتيقة، وإقامة نظام تعدديّ ديمقراطيّ يحقّق السلام والعدل للجميع بمن فيهم اللاجئون الفلسطينيّون العائدون إلى بيوتهم التي اقتُلعوا منها.

هو أن تعودوا عن اعتقادكم بأنّكم تستطيعون أن تأتوا، وترحلّونا، وتقتلونا، وتستوطنوا مكاننا، وتدّعوا أنّكم نحن.

وبدلاً من ذلك، نحن ندعوكم أن تفعلوا ما فعلته موجات الهجرة التي ساهمت في أن نصير ما نحن عليه، وأن تشاركونا في إنشاء وطن يتّسع لنا جميعاً، وأن تشاركونا بصناعة دولة ديمقراطية علمانية لنا جميعا، تكون سلاماً وعدلاً ومساواة لنا معاً، ومنارة للبشريّة جمعاء لعالم أفضل ممكن أن نتشارك في صناعته.

هي رسالة لكم، ولنا. رسالة لنا كلّنا، لنكون سويّاً. أو هي صرخة في وادٍ لا قاع له، تذهب بدداً، ويستمرّ العنف، واستفادة الطغاة منه. ومن سيحدّد ما ستكون عليه رسالتنا هم نحن سوياً. فتعالوا لنجعلها رسالة بداية نهاية القهر، والتمييز، والحرب، والظلم، وبداية عدلنا، ومساواتنا، وعالمنا الأفضل.

ختاماً، نحن نعتقد أنّ هذه الأرض تعيد تثبيت من يُقيم فيها السلام، والعدل، والمساواة، والحبّ، عضويّاً فيها، أسوة بنبتها، ومائها، وتربتها، وتهبه اسمها ليصبح جزءاً ممّن سبقه، بينما تقصي المعتدي طال زمن بقائه أو قصُر، ليصبح عابراً بين عابرين كثر...

אל ה"אחר" שלנו,

משוררנו הנצחי מחמוד דרוויש, בגאונותו הספרותית, תיאר את היחסים בין הכובש הישראלי לאוכלוסייה הפלסטינית הילידית באומרו: "הנרצח אוהב את דמות רוצחו". הגזמה פואטית זו חשפה את מה שמסתירה השתיקה. אין לנו מנוס מלהכיר בעובדה שמערכת יחסים מיוחדת נוצרה בין הפלסטינים לכובשים. התארכות תקופת הכיבוש השפיעה על כולנו, בניגוד לרצון האנשים, וגרמה הן לכובש והן לקורבן הכיבוש להגדיר את זהותם, במקרים רבים, על ידי הסכסוך שלהם עם האחר. הכובשים, לאחר ששתו מהמים שלנו, אכלו מטוב אדמתנו והשתזפו בשמש שלנו, טוענים לעתים קרובות שהם אנחנו. ומטבע החיים החברתיים מחלחל לתרבות הקורבן משהו מהשיח הגזעני של האנס שלה.

זו מערכת יחסים מיוחדת במינה, אשר מחזקת את הנחתנו שהישראלי מקווה שהפלסטינים יעלמו כדי לתפוס את מקומם, לייחס לעצמו את מורשתם ולקרוא לעצמו בשמם. כן, אנחנו מאמינים שאתם, במודע או שלא במודע, מקווים להיות אנו. אנחנו צאצאיהם של הכנענים, של הערבים ושל אלה שבאו מחופים אחרים אל הים שלנו, ושל מי שנשאר כאן מהטורקים, הכורדים, הברברים, האפריקאים ואחרים שהיגרו אלינו והפכו חלק מאיתנו.

אבל מה מונע ממכם להיות חלק מאיתנו, כפי שנהיינו?

אתם יכולים לענות לנו, ובינתיים נאמר לכם מה היא לדעתנו הסיבה: זוהי הציונות (בין אם חילונית ובין אם דתית), שדחתה את ההצעות של יהודים ופלסטינים ערב 1948 להקים את פלסטין החילונית והדמוקרטית כמדינת כל תושביה, ובכך מנעה מסלול אחר של ההסטוריה שבו יכולנו להיות ביחד. לשם כך היא ניצלה את הפחד שלכם, הנובע מפשעים רבים שבוצעו נגדכם, שבראשם זוועות פשעי הנאצים. בשם הפחד הזה הצדיקו את הפשעים הזוועתיים שביצעו הכנופיות הציוניות ומדינתן נגדנו (כיבוש, גזענות ועקירה מאדמתנו...) ונגד תושבי האזור.

הציונות, במשך מאה השנים האחרונות, היא האחראית בראש ובראשונה לחוסר היכולת להגיע לפתרון בינינו ובינכם. היא אחראית הראשית להיעדר מה שאנו חולמים שיאחד בינינו, ערכי הצדק, הדמוקרטיה, השוויון, וכל הטוב שאנו מאחלים לאנושות, כולל לנו ולכם.

הציונות היא זו שכופה את חוסר האפשרות לחיים משותפים בינינו על בסיס שוויון וצדק. היא מייצרת אלימות, במסגרת חלוקת תפקידים עם כוחות קיצוניים אזוריים השותפים ברצונה להגמוניה על האזור. ביחד הם מספסרים, באלימות, בדם של כולנו. הם שותפים בעוינותם לכוחות השלום, הדמוקרטיה, השוויון והצדק.

הפתרון, אם תשאלו, הוא סיום פרויקט המונופוליזציה והדיכוי בארץ עתיקה זו, והקמת משטר פלורליסטי ודמוקרטי שיגשים שלום וצדק לכולם, כולל עבור הפליטים הפלסטינים שיחזרו לבתיהם מהם נעקרו.

המשמעות היא שתפסיקו להאמין שאתם יכולים לבוא, לגרש אותנו, להרוג אותנו, להתיישב במקומנו ולטעון שאתם אנחנו.

במקום זאת, אנו קוראים לכם לעשות את מה שעשו גלי ההגירה שתרמו להיותנו מה שאנחנו, להשתתף יחד איתנו ביצירת מולדת שמכילה את כולנו, ביצירת מדינה חילונית ודמוקרטית עבור כולנו. בכך נכונן שלום, צדק ושוויון עבורנו יחד, ומגדלור לכלל האנושות לעולם טוב יותר שנוכל להשתתף בבנייתו.

זה מסר עבורכם, ועבורנו. מסר לכולנו, שעלינו להיות ביחד. או שמא מדובר בזעקה לתהום שאין לה קרקעית, שתאבד במחשכיו, והאלימות תימשך לתועלת הרודנים. אנחנו ביחד נקבע מה יעלה בגורל המסר שלנו. בואו נצא ביחד לדרך לסיום הדיכוי, האפליה, המלחמה והעוולות, ונפתח עידן חדש עבור הצדק שלנו, השוויון שלנו ועולמנו הטוב יותר.

לסיכום, אנו מאמינים כי ארץ זו מאמצת את מי שמשכין בה שלום, צדק, שוויון ואהבה, כחלק ממנה, כמו צמחייתה, מימיה ואדמתה, ומעניקה לו את שמה, כדי שיתאחד עם מי שקדמו לו. אולם אדמה זו דוחה מקרבה את התוקף, בין אם הוא נשאר זמן רב או קצר, עד שיהפוך לזיכרון חולף כמו שחלפו רבים.

To Our Other

Aptly and beautifully has our late Mahmoud Darwish described the relation between the occupier and the indigenous, the Palestinian: “And the murdered has come to love the face of the murderer”. This poetic embellishment caricaturizes the special relation that has slowly formed between the Palestinians and their occupiers. With time, and the prolonged occupation, both the oppressor and the oppressed have come to define themselves vis-à-vis of their fight against the other. Often have our colonizers, their tongues having tasted our water and eaten from the goods of our land, and their fair skins having basked in the rays of our sun, come to claim they are Us. And such is the nature of life that their racist discourse has come to creep into ours.

It is a unique relationship. A relationship where, we have come to reckon, the Israeli hopes for our demise, in other to replace us smoothly, and appropriate for themselves our land, our culture and our name. Yes, we believe that you, wittingly or unwittingly, long to become us. Us, the children of the Canaanites, the Arabs, the peoples of distant lands; A melting pot of Turks, Kurds, Amazighen, Africans and others who have come and become us.

What has prevented you, who have come, from becoming us?

Whilst you answer, we shall answer for you: The answer is Zionism. It is Zionism, in its secular and religious shades, that has proudly refused the call of Palestinians and Jews, prior to 1948, for a secular, democratic state, a state of all its citizens. In the name of your fear, of the Holocaust and many holocausts you have been through, it is Zionism that has refused we share a destiny. In the name of these same crimes, it is Zionism that has justified its crimes, the barbarity of its militias and the atrocities of its state, the occupation of the land and the cleansing of its people.

It is Zionism, for a century now, that has stood in the way of our dreams, both yours and ours and all humans’, of justice, of democracy, of equality and of good.

It is Zionism that has stood in the way of life, common life, on the basis of freedom and fairness. Instead it has yielded violence, trading roles with regional powers that share its thirst for domination, and have shared in your sword against forces of peace, democracy and justice.

The solution, you wonder? The solution begins with the end of this vision of supremacy and oppression, and the erection in its stead of this land’s first plural, democratic state, a régime of peace and justice for all, including the Palestinian refugees returning to their homes from which they were uprooted.

It begins with your abandoning the delusion that you may come and cleanse us, kill us, replace us, and claim to be Us.

May you, rather, follow the example of those who have preceded you in coming to our land and who have come to shape us; may you choose to join us to build a country of us all, under the values of a secular, democratic state, the values of peace and justice and equality, and a light unto Humankind, shining towards a better world that we may help build.

This, is a message to You, and to Us. It is a cry in the wilderness, an empty cry interrupted by more violence, to despots' delight; or, it is a trumpet to the end of tyranny and bigotry, to the end of darkness, and the beacon of another world—The choice is in our hands, Ours, and Yours?

This land, we believe, will welcome those who have come in peace, in harmony, in love, mirroring the beauty of its forests, its water, and its soil; and will grant its name to those who will to be entwined to it. Yet it will vomit out, as it oft has, those who choose the path of darkness, and who will wither away.

À notre autre

« Notre regretté Mahmoud Darwish a décrit avec justesse et beauté littéraire la relation entre l'occupant, l'Israélien, et l'occupé, le Palestinien : *« Et l'assassiné en est venu à aimer le visage de son assassin »*. Cet embellissement poétique exagéré esquisse cette relation particulière qui s'est lentement formée entre les Palestiniens et leurs occupants. Avec le temps et l'occupation prolongée, l'oppresseur et l'opprimé en sont venus à se définir par rapport à leur lutte de l'un contre l'autre. Souvent, nos colonisateurs, après avoir bu de notre eau, mangé les produits de notre terre et bronzé sous les rayons de notre soleil, ont prétendu qu'ils étaient nous. Et telle est la nature de la vie que la culture de l'opprimé soit imprégnée par le discours raciste de l'oppresseur.

Il s'agit d'une relation atypique. C'est cette relation qui justifie, à notre avis, le désir de l'Israélien de voir disparaître les Palestiniens pour les remplacer tout en s'appropriant leur patrimoine et usurpant leur culture.

Oui, nous croyons que, consciemment ou inconsciemment, vous aspirez à devenir nous. Nous, les enfants des Cananéens, des Arabes, des peuples des terres lointaines ; un melting-pot de Turcs, de Kurdes, d'Imazighen, d'Africains et d'autres qui ont émigré vers nous et sont devenus des nôtres.

Mais vous, qu'est-ce qui vous empêche de devenir des nôtres ?

Vous pouvez nous répondre. En attendant, nous pensons connaître la cause : c'est le sionisme (qu'il soit laïque ou religieux). C'est le sionisme qui, en surfant sur votre peur, due aux crimes et aux persécutions que vous avez subis dont le pire est l'Holocauste, a refusé l'appel des Palestiniens et des Juifs en 1948 en faveur d'un État laïque et démocratique pour tous ses citoyens. C'est le sionisme qui a empêché que nous ayons un destin commun différent. C'est au nom de ces mêmes crimes, que le sionisme a justifié les crimes horribles commis par ses milices et son État à notre encontre (occupation, racisme, exode…) et contre les habitants de la région.

C'est le sionisme qui, depuis un siècle, est le premier responsable de l'impossibilité de toute solution entre vous et nous. C'est le premier responsable de la non-réalisation de nos aspirations et des vôtres à la justice, à la démocratie, à l'égalité et à tout ce que nous souhaitons de bien à l'humanité.

C'est le sionisme qui empêche la cohabitation entre nous sur la base de la liberté et de l'égalité. Le sionisme produit de la violence tout comme d'autres puissances régionales extrémistes avec lesquelles il pactise et avec lesquelles il partage l'envie de dominer la région. Le sionisme investi dans l'effusion de notre et de votre sang, partage avec ces puissances son hostilité aux forces de paix, de démocratie et de justice.

Vous vous demandez quelle est la solution ? La solution commence par la fin de cette vision de suprématie et d'oppression sur cette vieille terre, et la construction à sa place d'un régime pluraliste et démocratique, d'un régime de paix et de justice pour tous, y compris les réfugiés palestiniens retournant dans leurs foyers d'où ils ont été déracinés.

Cela commence par l'abandon de l'illusion que vous pouvez venir chez nous, nous expulser de chez nous, nous tuer, nous remplacer et prétendre être « Nous ».

Puissiez-vous plutôt suivre l'exemple de ces vagues de migrations qui ont contribué à ce que nous soyons ce que nous sommes. Puissiez-vous participer avec nous à la création d'une patrie pour nous tous. Puissiez-vous participer avec nous à la création d'un État laïque et démocratique pour nous tous. Un État de paix, de justice et d'égalité pour nous tous et pour un monde meilleur.

Est-ce là lancer un cri inaudible dans le désert ? Un cri dans un vide sidéral que le temps pourra dissiper, créant les conditions d'une violence supplémentaire et durable. Une violence qui réjouira tous les despotes qui nous entourent.

Ou est-il une trompette qui annonce la chute de la tyrannie et de l'obscurantisme, la fin des ténèbres et le phare d'un autre monde ?
Le choix est entre nos mains, les nôtres et les vôtres.
Cette terre, nous le croyons, accueillera et fixera ceux qui sont venus dans la paix et l'amour, s'ils deviennent une partie organique de sa beauté, un arbre comme ses arbres, un ruisseau de son eau et une graine dans de son sol. Elle accordera son nom à ceux qui voudront se lier à elle. Mais elle exclura, comme elle l'a déjà souvent fait, ceux qui choisiront la voie de l'obscurité et de l'agression : ceux-là deviendront des passagers transitoires, comme tous ceux qui les ont précédés. »

A nuestro otro

Nuestro poeta inmortalMahmud Darwish, con su genio literario, ha descrito la relación entre la ocupación israelí y los habitantes palestinos autóctonos en estos términos: "la víctima ama el rostro de su asesino"; con esta hipérbolequeda al descubierto lo que no puede expresarse. Tenemos que reconocer que una relación especial ha surgido entre los palestinos y los ocupantes.Los años de ocupación han caladoa pesar de la voluntad de la gente y ha hecho que todos, ocupantes y sometidos, se reconozcan en el otro en muchos momentos. Son muchos los motivos por los quelos ocupantes reivindican que son nosotros: han bebido nuestra agua, han comido de lo que produce nuestra tierray se han curtidobajo nuestro sol. Ydesdeeste contacto natural, hay algodeldiscursoviolento y racistaque ha calado enla cultura dela víctima.

Es una relación particular y, en su naturalezaestálo que justifica nuestra convicciónde que el israelí espera que los palestinos renuncien hasta ocupar su lugar, atribuyéndose su tradición, poniéndose sus nombres. Sí, nosotros creemos que tenéis la esperanza, consciente o inconscientemente, de que os convertiréis en nosotros. Nosotros somos los nietos de los cananeos, los árabes y los que llegaron desde otras orillas a nuestro mar, los que quedamos de los turcos, kurdos, amaziges, africanos y todos aquellos que han emigrado a nosotros y se han hecho nuestros.

¿Pero qué es lo que os impideterminar siendo como nosotros?

Puede que nos respondáis, pero ahoraos contaremos la causa tal como lavemos: la causa es el Sionismo –laico o religioso–que se negó a reconocerlas tesis de judíos y palestinos la víspera del año 1948 en favor del establecimiento deun estado palestino democráticoy laico para todos sus habitantes, aprovechando vuestro miedo como resultado de losnumerosos crímenescometidos contra vosotros –el más horrendo fueel delos nazis–, lo cual impidió que tuviéramos un destino diferente juntos. Y en nombre de este miedo, grupos sionistas y su estado,perpetraroncrímenes horribles contra nuestros derechos –ocupación, racismo, desarraigo…–y el de los habitantes de la región.

El Sionismo, desde hace un siglo, es el principal obstáculoentre nosotros y vosotros, es el primer responsable de que nuestro sueño de unirnoscon valores de justicia, democracia e igualdad, así como todo lo que deseamos para el ser humano de bien, para vosotros y para nosotros,esté ausente.

El Sionismo es el que ha hecho imposible la convivencia entre nosotros en términos de igualdad y justicia, engendrando violencia, actuandocon fuerzas de otros países radicales que comparten el deseo de dominar la región, que sacan provecho de toda nuestra sangrey que son contrarios al establecimiento de la paz, la democracia, la igualdad y la justicia.

Y la solución, si os preguntáis por ella, está en acabar con la apropiacióny la opresión en esta tierra milenaria y el establecimiento de un sistema plural y democrático que abogue por la paz y la justicia para todos, incluyendo el retorno de los refugiados palestinos a sus casasde las que fueron expulsados.

Tendréis que dejar de creer que podéis venir, hacernos emigrar, matarnos, ocupar nuestras tierras y pretender que sois nosotros.

En lugar de ello, nosotros os pedimos que hagáis igual que aquellos que llegaron a nuestra tierra, y que han hecho que seamos lo que somos, que participéis connosotrosen la creación de un país que nos acoja a todos y tambiénen la construcción de un estado democrático y laicopara todos, que sea pacífico, justo e igualitario para todos, que sea faro para todos los seres humanos en un mundo lo mejor posible en el que todos colaboremos en su formación.

Es un mensaje dirigido a vosotros y a nosotros, a todos, para que seamos iguales. Es un grito en un río sin lecho que va dispersándose, mientras que la violencia continúa y surge de ellael provecho de los tiranosy de los que ponen cualquier tipo de frontera; nuestro mensaje va dirigido a ellos y a nosotros por igual. Venid y hagamos unmensaje en el que pongamos fin a

laopresión, la discriminación, la guerra, la injusticia, que sea el principio de nuestra justicia, nuestra igualdad y nuestro mundo mejor.

Por último, creemos que esta tierra volverá a traer la paz, la justicia, la igualdady el amora quienes viven en ella, formando parte de ella, igual que sus plantas, su agua y su suelo, ofreciendosu nombre a quien se convierta en parte de ella como los que lo precedieron, mientras que expulsará al opresor, por mucho que dure su presencia, haciendo de él un simple transeúntecomo tantos otros.

An unseren Anderen

Treffend und schön hat unser verstorbener Mahmoud Darwish die Beziehung zwischen den Besatzern und der indigenen Bevölkerung, den Palästinensern, beschrieben: „Und der Ermordete hat begonnen, das Gesicht des Mörders zu lieben“. Diese poetische Schönfärberei karikiert die besondere Beziehung, die sich langsam zwischen den Palästinensern und ihren Besatzern entwickelt hat. Im Laufe der Zeit und der anhaltenden Besatzung definierten sich sowohl der Unterdrücker als auch die Unterdrückten durch und über ihren Kampf gegen den anderen. Nachdem ihre Zungen unser Wasser gekostetet und von den Gütern unseres Bodens gegessen hatten, nachdem sich ihre helle Haut in den Strahlen unserer Sonne geaalt hatte, erhoben unsere Kolonisatoren oft den Anspruch, sie seien wir. Und so ist die Natur des Lebens, dass ihr rassistischer Diskurs in unseren eingedrungen ist.

Es ist eine einzigartige Beziehung, die unsere Annahme bestärkt, dass die Israelis auf das Verschwinden der Palästinenser – unser Verschwinden – hoffen, um uns nahtlos zu ersetzen, sich unser Land anzueignen, sich unsere Kultur, unser Erbe zuzusprechen und sich mit unserem Namen zu nennen. Ja, wir glauben, dass ihr euch wissentlich oder unwissentlich danach sehnt, wir zu werden. Wir sind die Nachkommen der Kanaaniter, der Araber und derjenigen, die von anderen Gestaden an unser Meer kamen, und von denjenigen, die hier geblieben sind von den Türken, Kurden, Berbern, Afrikanern und anderen, die zu uns eingewandert sind und ein Teil von uns wurden.

Was hat euch, die ihr gekommen seid, daran gehindert, ein Teil von uns zu werden?

Ihr könnt uns antworten, aber in der Zwischenzeit werden wir euch sagen, was wir für den Grund halten: Zionismus. Es ist der Zionismus in seinen säkularen und religiösen Schattierungen, der vor dem Jahr 1948 die Vorschläge von Palästinensern und Juden abgelehnt hat, einen säkularen, demokratischen Staat zu gründen, einen Staat für alle seine Bewohner. So wurde ein unterschiedlicher Geschichtsverlauf verhindert, in dem wir alle hätten zusammen sein können. Zu diesem Zweck hat sich der Zionismus eure Angst zunutze gemacht, die von den vielen Verbrechen herrührt, die gegen euch begangen wurden, darunter die Gräuel des Holocaust und der Naziverbrechen. Im Namen eben dieser Verbrechen hat der Zionismus seine Verbrechen gerechtfertigt, die Barbarei seiner Milizen und seines Staates, die Besetzung des Landes, die Säuberung und Vertreibung seiner Bevölkerung, den Rassismus.

Es ist der Zionismus, der seit einem Jahrhundert den Träumen aller Menschen in der Region - sowohl euren als auch unseren - von Gerechtigkeit, Demokratie, Gleichheit und Gutem im Wege steht.

Es ist der Zionismus, der die Unmöglichkeit eines gemeinsamen Lebens zwischen uns auf der Grundlage von Gleichheit und Gerechtigkeit erzwingt. Er produziert Gewalt im Rahmen der Rollenteilung mit regionalen extremistischen Kräften, die den Wunsch nach Hegemonie über die Region teilen. Gemeinsam vergießen gewaltätig sie unser aller Blut. Sie teilen ihre Feindseligkeit gegenüber den Kräften des Friedens, der Demokratie, der Gleichheit und der Gerechtigkeit.

Ihr fragt, wie die Lösung aussehen soll? Die Lösung beginnt mit dem Ende dieses Projektes der Vorherrschaft und Unterdrückung und mit der Errichtung des ersten pluralistischen und demokratischen Staates, die Errichtung einer Regierung des Friedens und der Gerechtigkeit für alle, einschließlich der palästinensischen Flüchtlinge, die in ihre Heimat zurückkehren, von der sie entwurzelt wurden.

Lösung bedeutet, dass ihr die Illusion aufgebt, ihr könntet herkommen, uns vertreiben, uns töten, euch an unserer Stelle ansiedeln und zu behaupten, ihr wäret wie wir.

Stattdessen fordern wir euch auf, euch an den Einwanderungswellen ein Beispiel zu nehmen, die dazu beigetragen haben, dass wir das sind, was wir sind; beteiligt euch mit uns an der Schaffung einer Heimat, die uns alle einschließt, am Aufbau eines säkularen und demokratischen Staates für uns alle. Auf diese Weise werden wir gemeinsam Frieden, Gerechtigkeit und Gleichheit für uns schaffen und ein Leuchtfeuer für die gesamte Menschheit und für eine bessere Welt sein, an deren Aufbau wir mitwirken können.

Diese Botschaft richtet sich an euch und an uns. Eine Botschaft an uns alle, dass wir zusammen sein müssen. Ist es ein Ruf in der Wildnis, ein verhallender Schrei, unterbrochen von noch mehr Gewalt – zur Freude der Despoten? Oder ist es ein Posaunenschall, der das Ende der Tyrannei und Bigotterie ankündigt, das Ende der Dunkelheit? Gemeinsam legen wir fest, was mit unserer Botschaft passiert. Lasst uns gemeinsam anfangen, Unterdrückung, Diskriminierung, Krieg und Ungerechtigkeit zu beenden und eine neue Ära für unsere Gerechtigkeit, unsere Gleichheit und unsere bessere Welt eröffnen.

Wir sind der festen Überzeugung, dass dieses Land diejenigen willkommen heißt, die in Frieden, in Harmonie und in Liebe kommen und die Schönheit seiner Wälder, seines Wassers und seines Bodens widerspiegeln; und wird denen seinen Namen geben, die sich mit ihm vereinen wollen. Aber das Land verstößt diejenigen, die den Weg der Dunkelheit und Aggression wählen – egal, ob sie nur kurze Zeit oder lange bleiben – diese werden nur mehr eine flüchtige Erinnerung sein.

Ötekimize!

Şairimiz Mahmut DERVİŞ, edebî dehasıyla İsrailli işgalcı ve toprağın asıl halkı Filistinliler arasındaki ilişkiye"Maktul, katilinin yüzüne aşık oluyor" diyerek gizleneni açığa kavuşturan şiirsel abartı ile yaklaşmıştır. Filistinler ile işgalcılar arasında özel bir ilişkinin meydana geldiğini kabul etmeliyiz. İşgal süresinin uzunluğu, halkın iradesine rağmen yapacağını yapmış ve çoğu

durumda hem işgal eden hem de işgal edilen kendini öteki ile çatışması üzerine tanımlamaktadır. İşgalciler, bizim suyumuzdan içtikten, toprağımızın nimetlerinden yedikten ve güneşimizden esmerleştikten sonra, kendilerinin genellikle "biz" olduklarını iddia ederler. Tecavüzcünün ırkçı söyleminden kurban olanın kültürüne bir şeylerin sızdırılması sosyal doğada normaldir.

Bu münasebetimiz benzersiz bir ilişkidir ve doğasında; bizim, Filistinlilerin mirasını ele geçirerek ve isimlerini takarak yerlerini almak için israillilerin bizi bitirmeyi umduğuna dair inancımız yer almaktadır. Evet, farkında olarak veya olmayarak sizin "biz" olmayı umduğunuzu düşünmekteyiz. Evet biz, Kenanların torunları biz, Araplar ve diğer denizlerden denizimize gelenler biz, barbar, Kürt ve Türklerden kalanlar ve bize göç edip bizden olmuş diğerleri biz.

Biz "biz" olduk da, sizin da bizim ile olmanızı engelleyen nedir?.

Evet, bize cevap verebilirsiniz, biz de o zamana kadar size bizce sebebini söyleyelim; Sebep Siyonizm'dir (laikliği veya dindarlığı). Çünkü siyonizm, en kötüsü Nazi suçları olmak üzere size karşı işlenen birçok suçun yarattığı korkudan yararlanarak 1948'in arifesinde Yahudilerin ve Filistinlilerin laik ve demokratik bir devlet kurmayı sunan bütün tezlerini reddetmiştir. Dolayısıyla ikimizin birlikte farklı bir kaderini engellenmiş ve bu korkunun adına; bize ve bölgenin halkına karşı siyonist çetelerin ve devletinin (işgal, ırçılık, topraklarımızdan etmek gibi) işlediği suçların gerekçesini çıkarmaya çalışmıştır.

Siyonizm, bir asır öncesinden bu yana, sizinle aramızdaki çözümün zorlaştırılmasının birinci derecede sorumlusudur. Ayrıca, Biz ve siz dahil olmak üzere tüm insanlığa umduğumuz ve adalet, demokrasi, eşitlik değerleri gibi bizi bir araya getirmeyi hayal ettiğimiz her şeyin olmayışının da birinci derecede sorumlusudur.

Siyonizm, eşitlik ve adalete dayalı olarak bir arada birlikte yaşamamızın imkansızlığını bize mahkum eden yapıdır. Bölgeye hakim olma arzularını paylaşan bölgesel aşırılık yanlısı güçlerle dönüşümlü rol değiş tokuşu yaparak şiddet üretmektedir. Hekaza, onlar hepimizin kanı ile şiddete yatırım yaparak barış, demokrasi, eşitlik ve adalet güçlerine karşı düşmanlıkta ortaklaşırlar.

Çözüm nedir? diye soracak olursanız; bu kadim topraklarda tekelleşme ve baskı projesine son vererek herkese barış ve adaleti sağlayacak demokratik bir çoğulcu sistem kurmaktır.

Evet, gelip bizi sınır dışı edebileceğinize, öldürebileceğinize, yerimize yerleşebileceğinize veya sizin "biz" olduğunuzu iddia edebileceğinize olan inancınızdan vazgeçmelisiniz.

Bunun yerine; biz sizi, şuanki hale gelmemize neden olan göç dalgalarının yaptığını yapmamaya; inşasını paylaşabileceğimiz daha iyi bir dünya içerisinde herkese yetecek, barış, adalet, eşitlik sağlayacak ve tüm insanlık için bir fener olacak laik, demokratik bir vatan inşa etmek için bize katılmaya çağırıyoruz.

Bu, size ve bize bir mesajdır; birlikte olalım diye hepimize bir mesajdır. Yoksa dibi olmayan, şiddetin devam ettiği ve bundan zalimlerin yararlandığı vadide boşa giden bir haykırıştır. Mesajımızın ne olacağını kim belirleyecek, birlikte biziz. Gelin, zulmün, ayrımcılığın, savaşın,

adaletsizliğin sonunun ve adaletimizin, eşitliğimizin ve daha güzel dünyamızın başlangıcının bir mesajını duyuralım.

Sonuç olarak, biz inanıyoruz ki; bu topraklar, içinde barış, adalet, eşitlik ve sevgi sağlayanları da bitkileri, suları ve toprakları gibi bir parçası olarak kabul eder ve geçmişte izi kalmış olanlara adını verirken, saldırganın kalışı ne kadar kısa veya uzun olursa olsun onu dışlar ve yoldan gelip geçenlerin arasına itikler.

الموقعون فلسطينيون ومتضامنون أحرار

يوسف فخر الدين (YOUSIF FAKER AL DEEN)

يوآب حيفاوي (YOAV HAIFAWI)

ناجي الخطيب (NAJI EL KHATIB)

تيرتسا طاوبير (TIRTZA TOUBER)

محمود السعدي (MAAHMUD ALSAADI)

جوناثان بولاك (JONATHAN POLLAK)

ناديا عيلبوني (NADIA EILABOUNI)

أكرم البني (AKRAM ALBUNNI) – مثقف سوري

منصور السلطي (MANSOUR SALTI)

إبراهيم هواش (EBRAHIM HAOASH)

فتحي رشيد (FATHI RASHEED)

سليم رشيد (SALEEM RASHEED)

سليمان حسني أحمد (SULQIMAN HOSNI AHMAD)

سعيد ديب (SAAID DIB)

عماد الحاج (EMAD ALHJ)

يورام بر حييم (YORAM BAR-HAIM)

اسمهان شريح (ASMAHAN SHURAIH)

تشاسكا كاتس (Chaska Katz)

عدنان مكية (ADAN MAKIEH) – مثقف سوري

حازم نهار (HAZEM NAHAR) – مثقف سوري

نشوان الأتاسي (NASHAN ATASSI) – مثقف سوري

ريمون معلولي (RIMON ALMALOULI) – مثقف سوري

مصطفى الولي (MOUSTAFA WALI)

ناجح حبشة (NAJIH HABSHA)

زكريا عبدالله (ZAKARIA ABDULLAH)

خليل خليل (KHALEL KHALEL)

سارة علي (SARA ALI) – مدونة لبنانية

مروان عنبتاوي (MARWAN ANABTAWI)

زاهر هواش (ZAHER HAWASH)

عدنان أمين (ADNAN AMIN)

محمود خزام (MAHMOUD KHUZAM)

محمود جلبوط (MAHMOUD JALBOUT)

ياسين حميد (YASSEEN HAMEED)

عبد الرحمن أياس (ABDEL-RAHMAN AYAS) - صحافي لبناني

عمر كوش (OMAR KOUCH) - مثقف سوري

فادي ديوب (FADI DAYOUB)

زردشت محمد (ZARDACHHT MIHEMED)- مثقف كردي سوري

محمد حاجي درويش (MOHAMMAD HAJI DARZISH) - مثقف سوري

معتصم السيوفي (MUTASEM SYOUFI) - مثقف سوري وناشط مجتمع مدني

ميشيل شماس (MICHAL SHAMMAS) - مثقف سوري

خليل حسين (KHALIL HOSSEIN)- مثقف كردي سوري

هوشنك أوسي (HOSHENG OSSI- مثقف كردي سوري

وسيم حسان (WASSIM HASSAN)- مثقف سوري

فضل السقال (FADEL AL SAKAL) – مثقف سوري

محمد برو (MOHAMED BERRO) - مثقف سوري

أحمد صبح (AHMAD SUBEH)

محمود رمضان (MAHMOUD RAMADAN)

آن ڤانِس (Anne Vanesse) - متضامنة بلجيكية

آنياس باڤلوڤلسكي (Angèle Pavlovsky) - متضامنة فرنسية

سيلفانا رابينوفيش (Silvana Rabinovich) - professeur-University Autonome of Mexico

محمد الحلو (Mohammad Al Helu)

خالد درويش (Khaled Darwisch)

راشيل كسابري (RASHEL KASSABRY)

مهند عبد الحميد (Muhanad AbdElhamid)

لينا علي (Lina Ali)

فايز سارة (Faiz Sara) - كاتب وسياسي سوري

بياتريك رياتيج (Béatrice Rettig) - متضامنة فرنسية

حبيب الراعي(Habib Alraii) - فنان تشكيلي سوري واستاذ جامعي

بسام جوهر (Bassam jouhar) – مثقف سوري

نيبال خليل (Nibal Khalil)

محمد عصام دمشقي (Mohammad Issam Dimachki)

جباري اسماعيل (Jbari Ismael) - متضامن من المغرب

لوز غوميز (Luz Gómez) متضامنة اسبانية

هيكتور غراد (Héctor Grad) متضامن اسباني

ادواردو موشيس (Eduardo Mosches) متضامن المكسيك

فرانسيسكو موزكوزو (Francisco Moscoso) متضامن المكسيك

ششتين سدرجرن (Kerstin Södergren) – ناشطة من حيفا

بليك ألكوت (Blake Alcott) – كاتب وناشط أممي

منيف ملحم (MONIF MULHEM) مثقف سوري

حنيفة شريفي (HANIFA CHRIFI)

عباس بخاري (ABBAS BUKARY)

غسلن أبو راشد (GHASSAN ABURASHED)

فرحان السعدي (FARHAN ALSAADI)

أحمد عوض (AHMAD AWAD)

مصطفى خانو (MOUSTAFA KHANO) ناشط حقوقي كردي سوري

نحن الموقعين أدناه نرحب بالرسالة

We, the undersigned, welcome the letter

يوسف(ة) مكيطن Yossef(a) Mekyton

كريستوف بوغل Christoph Bugel

ايريس بار Iris Bar

عنات غرينشتاين Anat Greenstein

تمورة أفية Tamar Aviyah

يمكن إضافة التوقيع عبر التواصل مع أي من الموقعين عبر صفحاتهم على شبكة التواصل الاجتماعي "الفيسبوك".